

BAKOS FERENC

Egyiptomi haiku

Esti golfpálya:
az utolsó lyuk fölött
győztes ölelés

Jelzőtábla,
homoktenger közepén:
Szent Pál kolostor

Dudál, előz,
s mindeközben morzsol
szantálfa olvasót.

Delfinugrás!
turisták lesik
üvegbuszból

Cairo 120,
Cairo 33 –
imhol Kairó!

Át a Níluson –
bárkánk fölött egy szent
íbisz-madár

Fekete bivalyhoz
fehér íbisz társul –
itt ez így dukál!

Fürtökkel terhes
magányos banánfa –
te vagy az, Basó? *

Sivatagi úton
mutatom ám nőmnek:
a délibábot!

Türkiz öböl,
habok közt tán sellő –
egy kamionsofőr

Sivatagi szél
háreme száz hastáncot járó
szélkerék

Forgószél-dzsinn
parancsunkat várja,
elszelel

Kheopsz piramis
mind a négy oldalán végig
rekkenő hőség

Nílusi hajóút:
szundítás előtt, után
pálmaligetek

Panorámaablak:
a folyóval együtt úszó
datolyapálmák

„Egyetlenegy fán
vagy harminc íbisz-madár!”
Búcsú Luxortól

Király ha lennék,
aranyban mosdatnálak,
núbiai nő!

Díszes hintó,
nekiveselkedő ló –
luxori fátum

Fáraók sírján
lebukó nap
átizzít egy pálmaágot

Fekete estben
homokdűnék közt evickél
a buszkaraván.

* Macuo Basó (1644-1694) költő, a klasszikus japán haiku megteremtője. A barátai által épített első házáat kedvenc banánfái vették körül. Innen a választott neve is: basó = banánfa.

Béres János: ♂